

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

De exercitationibus Oblatorum vitam communem simul degentium. Cap.
III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

Mitte sacrificio vntisquisque Oblatus Sacerdos pro ijs, qui de congregatione benemeriti sunt, precetur.

Omnes præterea Sacerdotes huius congregationis, si quem Oblatorum è vita migrare contingat, Missæ sacrificiũ pro eo celebrent, aut saltem in eo sacrificio precationem adhibeant.

De exercitationibus Oblatorum vitam communem simul degentium.

Cap. I I I.

HAftenus dictũ est, de ratione qua singuli se exerceant Oblati, vt suã ipsorum primũ, deinde aliorum salutem iuuent: deinceps quo pacto illi se gerant, qui in eisdem ædibus simul commorantur, communicque vtuntur victu, agatur.

In ædibus igitur sancti Sepulcri, atq; in alijs item eiusdem generis, in quibus simul commoratur Oblati, illi quidem, qui ecclesiasticum beneficium, cui residenti adiunctum est onus, nõ obtinent, omnes simul diuina officia precetq; horarias in oratorio enuncient; illis tamẽ exceptis, quibus Præposito iubente eo tempore in alijs muneribus versari contingat.

Festis item diebus, cum clericorũ, sacerdotumq; copia dabitur, & templum amplum adeo fuerit, vt Archiepiscopi iudicio fidelium hominum multitudinẽ capere possit, sine vilo ex loci angustia impedimento Confessionum audiendarum, & sacramenti Communionis ministrandi; tum sacrosancta Missa, tum reliqua diuina officia solennibus adhibitis ceremonijs canantur.

Quibus omnes eiusdem domus Oblati intersint, præter eos, qui vel in Confessionibus audiendis, aut alijs ministerijs spiritualibus obeundis occupati, vel domesticis rebus necessarijs, aliave iusta causa impediti, Præpositi iudicio interesse non poterunt.

Interim verò, dum exiguas adhuc Oblatorum est numerus, neque Ecclesia, vt decet ampla; ad eas Ecclesias se conferant, suas ibi præstantes functiones, ad quas iussu permissive Reuerendissimi Archiepiscopi eo nomine mittentur.

Sub vesperam quotidie in eodem templo sancti Sepulcri, atque in alijs eiusdem generis domibus Oblatorum, antiphona de beatissima Virgine Maria canatur, pro temporum diuinorumq; officiorum ratione; cui quidem orationi omnes eiusdem domus, & Sacerdotes, & Clerici, & Laici adsint.

Illa sibi, enuncietur psallenda de beato Ambrosio patrono huius congregationis, & ciuitatis, vnã cum oratione de eodem.

In omnibus ædibus, in quibus simul viuunt Oblati, à Præposito, aut ab eo cui ille iusserit, frequentes exhortationes apud illos habeantur, qui eiusdem domus sunt; quibus de huius congregationis instituto scopoque proposito, quã sepius agatur.

Frequenter autem per singulas hebdomadas, de rebus spiritualibus vicissim fiant colloquia, maxime verò de ijs rebus, quibus dirigi homines adiuuariq; possint ad viam peccatorum deserendam, & ad christianæ perfectionis firmitatem sequendam; atque de ratione item, qua tentationibus Satanae sit resistendum.

Proponantur etiam in his colloquijs remedia, quæ contra singula peccata vitiaque adhiberi oporteat; & rationes pariter, quibus prauis animi habitus amoueri, funditusque euelli possint.

De periculis præterea agatur, quæ vitæ spiritualis cursum comitantur, impediuntq; progressum; de auxilijs item, quibus illa propulsantur.

Et de ratione pariter, qua instrui homines debeant, ad sanctarum meditationum, orationisq; studium.

De ratione quoque subministrandi moribundis adiumenta, ad sanctè pieque in Domino moriendam; deq; alijs insuper rebus spiritualibus, quibus, vt Domino rectè seruiat, adiuuari proximus potest.

Aliquando etiam, cum Præposito, vel Præfecto spirituali visum fuerit, simul conferant Oblati singuli, quid eo die sibi in meditatione oratione ve maiore, cum animi sui vi spiritualisq; gultu Dei benignitas communicare atque elargiri dignata fuerit.

T t 2 Et

Et quoniam Sacerdotes in hisce domibus collegiatis degentes, frequentes esse debent in confessionibus populi audiendis; illud quoque custodiant, ut singulis hebdomadis ter inter se de conscientiarum casibus disputationes, & consultationes ineant; quibus vnus præsit, quem Præpositus delegerit.

Bis saltem singulis hebdomadis, quarta scilicet, sextaque; feria, in ecclesia sancti Sepulchri, & in alijs similibus, de rebus spiritualibus publica habeantur colloquia; quibus vtriusque sexus homines interesse possint.

Singulis diebus festis sacra, vel concio, vel sanctarum scripturarum explanatio in eisdem ecclesijs fiat; cum scilicet copia dabitur Oblatorum, qui huiusmodi numeribus obeundis satisfacere possint.

Oblati, qui in Civitate sunt, in edibus autem vitæ communis domicilium non habent, sæpius per hebdomadam, tum ad sui consortij Præpositum, tum ad ecclesiam sancti Sepulchri, cum exercitationes spirituales fiunt, accedant.

Qui in diocesi autem habitant, ad eiusmodi exercitationes obeundas, prout Præpositus sancti Sepulchri, pro locorum propinquitate, aut longinquitate celsuerit, ad Præpositum se conferant, cuius curæ commissum est consortium Oblatorum illius plebis, vicariatusve, aut regionis, in qua illi habitant.

Oblati, qui in Seminarijs educantur, Sacellum habeant proprium, aut ædiculam orationi dicatam, quod simul frequentius iussu, & cura Præfecti sui spiritualis conueniant; ibique præcipuas quasdam spirituales exercitationes, præter illas, quæ propriæ sunt ceterarum Seminarij clericorum, simul exequantur.

Cum autem Oblatum aliquem è vita discedere cõrgerit, ad Altare maius sancti Sepulchri pro eius anima à probatissimis Sacerdotibus iussu Præpositi sancti Sepulchri, primo quoque tempore, tres Missæ celebrentur.

Quod si is, qui è vita discessit, ex aliqua Oblatorum domo collegiata extiterit; ab eadem familia officium præterea funebre cõuentuale eandem de causa celebretur.

I N S T I T U T I O N U M

Ad Oblatos pertinentium
Epitomes.

L I B E R Q V A R T V S.

De ijs, quæ ad Oblatorum missionem
pertinent. Cap. I.

VM in locum aliquem mittentur Oblati, præstantissimæ istius actionis pondus, & dignitatem animaduvertentes, secum ipsi magis, ac magis cogitent oportet, clericos homines ex omni christianorum numero diuinitus esse delectos, vt, cum [luminis,] tum [salis] facultatem atque deducant; vitæ verò optimè institutæ sale cõdiant, ac diuinis oculis gratos reddant: quod sanè, vt præstent perficiantque omnino, singularem quandam gratiam, per sacros ordines Diuina largitate sibi fuisse tributam meminisse debent.

Consuevit porro Deus munificentissimus, ac sapientissimus, cum seruum aliquod munus negotiumve hominibus iungit, ad illum ipsum trãsigendum vim quoque propriam, singularemque donum impertiri.

Mandasse olim Moysi Deum Iudaicæ gentis curam, omnium contumacissimæ, illique propterea ad hanc prouinciam facile administrandam, mansuetudinem planè singularem addidisse, ex sacris literis nouimus: sicuti, & Iosue aduersus Cananos summam rei militaris prudentiam, summamque virtutem; Salomoni sapientiam penè incredibilem, ad gentem sibi creditam regendam: Machabæis animum in impios inuictum.

Ita sanè hominibus sacro ordine initiatis, vnâ cum onere gratiam, & robur ad onus ferendum necessarium per Episcopi manus impositionem Deum tribuere minimè est ambigendum.

Quare